
Ook een select gezelschap van zeer ervaren excursieleiders kan in opperste verwarring geraken. 'Was dat nu de eerste officiële Pallas' rietgors voor Nederland of niet?' Een 'mystery bird forever' op het Waddeneiland Schiermonnikoog.

Jan Bos

Vogeldriedaagse van de excursieleiders

Joke van Velsen had het weer voor elkaar. Zij bracht zestien van de negentien excursieleiders bijeen om ook zelf eens, 'los' van een groep, lekker te kunnen gaan vogelen. Hoewel, het officiële doel was natuurlijk anders, namelijk met elkaar van gedachten wisselen over de, zeg maar, techniek en tactiek van het leiden van groepen, het scherper worden bij het doen van waarnemingen, even stilstaan bij het 35-jarig bestaan en, last but not least, bij het halve eeuwfeest van Joke zelf. Dat laatste werd een hommage van de excursieleiders aan de jarige. Een vrouw van zeer bijzondere capaciteiten, maar dat weet de voorzitter, die haar, als ik het goed begrijp, onlangs een feestelijke boodschap heeft gebracht, beter dan ik. Joke werd dus als het ware op Schiermonnikoog, waar de groep excursieleiders bijeen was, 'vóórgehuldigd'. Jaar in jaar uit regelt zij het programma en zoekt er de leiders bij. Als dat nu het enige was Wie haar gadeslaat op een weekend, waar zij alle beschikbare kookpotten tegelijk voor haar rekening neemt, iedereen aan de tafel-, slaapzaal-, toilet- en afwasarbeid zet en als iedereen zo ongeveer in de auto zit voor de thuisreis, persoonlijk nog eens

met veger en zwabber door alle vertrekken gaat. De excursieleiders lieten haar op de tweede avond op de Kooiplaats weten hoe zij over dit alles dachten: het werd een hulding met een cadeau en het zeer luide meegezongen gezang 'Joke bedankt'. De 'drie dagen Schiermonnikoog' vielen op 4, 5 en 6 oktober, midden in de vogeltrek dus. Ondanks een (te) harde wind eerst uit noordwest, later uit noordoost was het succes met zoveel gerijpte vogelaars, nogal groot. Met 130 soorten werd een nieuw najaarsrecord gevestigd voor de vogelwerkgroep. De soorten, die werden waargenomen logen er niet om. Tot de 'gewone' soorten kunnen (in willekeurige volgorde) worden gerekend: roodhalsfuut, vuurgoudhaantje, ijsgors, sneeuwgorst, waterpieper, rouwkwikstaart, dwergstern, drietenmeeuw, paarse strandloper, grote zee-eend, roodkeelduiker, roerdomp en jan-van-gent. Tot de 'ongewone' soorten: grauwe pijlstormvogel, slechtvalk (diverse waarnemingen), kraanvogel, kleine jager, kleine barmsijs, strandleeuwerik, zeekoet en een reeks kleine zilverreigers op het wad. Tot de 'sensationele' soorten: roodkeelpieper, grote pieper en grote burgemeester

Tot de 'supersoorten' (die waar je jarenlang op wacht): de Pallas' rietgors, maar het zou ook een dwerggors geweest kunnen zijn. De roepjes van de zeldzame piepers waren maar voor enkele vogelaars weggelegd. De grote burgemeester echter vertoonde zich voor vrijwel alle leden van de groep, van dichtbij op de kade van het jachthaventje. De Pallas' rietgors vormde, voor degenen die bij deze waarneming betrokken waren, veel denk- en zoekwerk. Er zat ter vergelijking een mannetje keep (grootte van een rietgors) naast de rietgors op de draad. Wij aanschouwden dus, gelet op het kleinere formaat, een dwerggors of een Pallas' rietgors. De dwerggors hield nog het langste stand. Na het noteren van alle kenmerken en het doornemen van handboeken ben ik zo vrij het op een Pallas' rietgors (eerste winterkleed vrouwtje) te houden, maarrr... niet iedereen durft die stap te zetten. Een 'mystery bird forever' dus. Helaas, toen wij de vogel gingen benaderen was hij spoorloos verdwenen. Jammer dus, geen foto, geen officiële Pallas' rietgors voor Nederland. Niettemin voor de waarnemers het topstuk van de zeer geslaagde driedaagse. Enne: Joke bedankt!